

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Pískovna Hrušovany a. s.**, IČ: 28309405, se sídlem Tišnovská 118, 666 03 Hradčany, zastoupen Mgr. Lucií Stejskalovou, advokátkou, se sídlem Heršpická 813/5, 639 00 Brno, proti žalovanému: **Český báňský úřad**, se sídlem Kozí 748/4, 110 01 Praha 1, za účasti: **České štěrkopísky spol s. r. o.**, IČ: 275 84 534, se sídlem Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9, zastoupena Mgr. Tomášem Uherkem, advokátem, se sídlem Jandova 208/8, 190 00 Praha 9, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2013, č. j.: SBS/05949/2013/ČBÚ-22 a proti rozhodnutí ze dne 6.1.2011, č. j.: SBS 36337/2010/4,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 6. 1. 2011, č. j. SBS 36337/2010/4/, **se o d m í t á.**
- II. Žaloba proti rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 12. 4. 2013, č. j.: SBS/05949/2013/ČBÚ-22 **se z a m í t á.**

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2013, č. j.: SBS/05949/2013/ČBÚ-22, ve spojení s rozhodnutím Obvodního báňského úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského ze dne 14. 1. 2013, č. j.: 08-9916/05-511.7. Současně žádal, aby městský soud rozhodl i o zrušení rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 6. 1. 2011, č. j.: SBS 36337/2010/4, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně ze dne 5. 1. 2006, č. j.: 08-9916/05-511.4, jímž byla povolena změna plánu otvírky, přípravy a dobývání ze dne 13. 6. 1994 ve zvláštním dobývacím prostoru Žabčice I, ev. č. 6 0367 (dále také „ZDP Žabčice I“).

Rozhodnutím Obvodního báňského úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského (dále jen „obvodní báňský úřad“) ze dne 14. 1. 2013 č. j.: 08-9916/05-511.7, byla zamítnuta žádost žalobce o povolení změny hornické činnosti - *změny plánu, otvírky a dobývání v ZDP Žabčice I, kapitoly 1.2.2. Plánovaný další průzkum*, a to s odůvodněním, že žalobce ve své žádosti neuvedl správné rozhodnutí, kterým by se povolovala hornická činnost v ZDP Žabčice I - otvírka, příprava a dobývání, jehož součástí by byl také plán otvírky, přípravy a dobývání. Na základě těchto skutečností neměl obvodní báňský úřad dostatečné podklady k posouzení předmětné žádosti žalobce o povolení změny hornické činnosti v ZDP Žabčice I, proto musel žádost zamítnout. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný dne 12. 4. 2013 pod č. j.: SBS/05949/2013/ČBÚ-22 tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí obvodního báňského úřadu potvrdil. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí postupně vypořádal se všemi odvolacími námitkami a dospěl k závěru, že rozhodnutí obvodního báňského úřadu je v souladu s právními předpisy. Konstatoval, že předmětem žalobcovy žádosti ze dne 12. 12. 2005 je *povolení změny hornické činnosti – Změny plánu otvírky, přípravy a dobývání v ZDP Žabčice I- Kapitoly 1.2.2. Plánovaný další průzkum*. Povolení hornické činnosti, jehož by byl odvolatel držitel, však nikdy nebylo vydáno. Závěrem žalovaný shledal, že rozhodovat o změně právního aktu, který neexistuje, nelze.

Druhým žalobou napadeným je rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 6. 1. 2011, č. j.: SBS 36337/2010/4, kterým bylo na základě odvolání společnosti Brněnské papírny, státní podnik – v likvidaci, IČ: 00012343, se sídlem v Tišnově a společnosti České šterkopísky spol. s r.o., IČ: 27584534, se sídlem v Čakovicích, zrušeno rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně ze dne 5. 1. 2006, č. j.: 08-9916/05-511.4, kterým byla povolena změna plánu otvírky, přípravy a dobývání ze dne 13. 6. 1994 v ZDP Žabčice I.

Proti těmto rozhodnutím směřovala žaloba, v níž žalobce uvedl, že ZDP Žabčice I byl pravomocně stanoven pro těžební organizaci ve smyslu horního zákona č. 44/1988 Sb. ve prospěch právního předchůdce žalobce, těžební organizaci Ing. F. Č., IČ: X, T., a to rozhodnutím obvodního báňského úřadu ze dne 8. 2. 2005, č. j. 852/05. Následně uvedl, že poté, co obvodní báňský úřad dospěl k závěru, že ZDP byl citovaným rozhodnutím pravomocně stanoven, pokračoval v řízení a vyzval žalobce, aby pro účely pokračování v řízení o povolení změny plánu otvírky, přípravy a dobývání doložil rozhodnutí, kterým byla žalobci povolena hornická činnost ve ZDP Žabčice I včetně plánu otvírky, přípravy a

dobývání ve ZDP Žabčice I. K výzvě žalobce odkázal na rozhodnutí obvodního báňského úřadu ze dne 13. 6. 1994, č. j. 08-287/94-511.4, tedy na dokumentaci, kterou měl podle žalobce správní orgán k dispozici. Žalobce zejména namítl, že žalovaný v rozhodnutí ze dne 14. 1. 2013, č. j. 08-9916/05-511.7, konstatoval, že hornická činnost ve ZDP Žabčice I pro těžební organizaci Pískovna Hrušovany a. s. nebyla nikdy povolena, resp. byla toliko povolena pouze v DP Žabčice, ev. č. 7 1083- který je však zcela prostorově identický s ZDP Žabčice I, ev. č. 6 0367. Podle názoru žalobce obvodní báňský úřad ani neuvedl, o jaké konkrétní zákonné ustanovení opírá svůj požadavek na předložení povolení k hornické činnosti pro zvláštní dobývací prostor, když horní zákon ani jeho prováděcí předpisy takovýto požadavek nikde explicitně nestanovují. Žalobce je přesvědčen, že povolení k hornické činnosti bylo vydáno již dne 13. 6. 1994, č. j. 08-287/94-511.4, byť pro subjekt odlišný od žalobce, což v inkriminované věci není podle žalobce směrodatné. Dále žalobce uvedl, že rozhodnutí obvodního báňského úřadu ze dne 5. 1. 2006, kterým byla povolena změna plánu otvírky, přípravy a dobývání ze dne 13. 6. 1994 v ZDP Žabčice I, bylo zrušeno kvůli odvolání ze dne 13. 9. 2010, podané těžební organizací České Štěrkopísky spol. s r. o., jež se stala držitelem DP Žabčice, ev. č. 7 1083 a odvolání, které následně podaly také Brněnské papírny, státní podnik – v likvidaci. Oba tito odvolatelé podle žalobce shodně a naprosto neoprávněně tvrdili, že jim správní rozhodnutí ze dne 5. 1. 2006 č. j. 08-9916/05-511.4, o povolení změny plánu otvírky, přípravy a dobývání, které již bylo pravomocné, nebylo doručeno. Český báňský úřad přiznal oběma postavení opomenutých odvolatelů a výše citované rozhodnutí o povolení změny plánu otvírky, přípravy a dobývání zrušil. Žalobce tvrdí, že tímto postupem žalovaný porušil zákon a neoprávněně zasáhl do práv žalobce, nabytých v dobré víře.

Dále žalobce poukázal na to, že na základě Smlouvy o převodu dobývacích prostorů a těžebních práv k nim, došlo k převodu těchto práv z Brněnských papíren, státní podnik, na České štěrkopísky, spol. s r. o. Jediným subjektem, který mohl podle tehdy platného správního řádu podat opravný prostředek proti rozhodnutí obvodního báňského úřadu ze dne 13. 6. 1994, byl pouze státní podnik Brněnské papírny, avšak i jemu lhůty pro podání řádného opravného prostředku uplynuly. Nelze pak přisvědčit argumentaci Brněnských papíren, že jí rozhodnutí o povolení změny plánu otvírky, přípravy a dobývání nebylo doručeno, protože v době jeho vydání existovala smlouva mezi tímto státním podnikem a panem F. Č., který hornickou činnost realizoval a také za státní podnik jednal ve všech věcech, spojených s hornickou činností, včetně doručování listin. Je tedy zcela zřejmé, že o existenci obvodního báňského úřadu muselo vědět vedení státního podniku, stejně jako jeho likvidátorka. S úkonem domnělého odvolatele - České štěrkopísky, spol. s r. o. – nemohly být spojovány žádné právní účinky. Ani jeden z odvolatelů nemají statut tzv. opomenutého odvolatele tak, jak uzavřel žalovaný v důsledku formalistického přístupu k celé věci, bez toho, že by šetřil práva žalobce, nabytá v dobré víře. Výrok správního rozhodnutí ze dne 6.1.2011, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně 08-9916/05-511.4, ze dne 5.1.2006, o povolení změny plánu otvírky, přípravy a dobývání ze dne 13.6.1994 v dobývacím prostoru Žabčice I, evidenční číslo 6 0367, opírá žalovaný toliko o skutková tvrzení obou domnělých odvolatelů s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.5.2007 č.j. 5 As 57/2006-50. Tento rozsudek Nejvyššího správního soudu však je ve světle další rozhodovací činnosti tohoto soudu podle názoru žalobce již překonán. Zde žalobce odkázal na rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17.2.2009, č.j. 2 As 25/2007-118, v němž

rozšířený senát posuzoval, zda v případech, kdy nebyl účastníkovi řízení rozhodnutí vůbec doručeno, je vůbec možné, aby rozhodnutí nabylo právní moci ve smyslu § 52 odst. 1 správního řádu z roku 1967. Rozšířený senát tam mimo jiné konstatoval, že právní moc rozhodnutí není zvrácena tím, že při oznamování rozhodnutí byl opomenut účastník, je-li postaveno na jisto, že se opomenutý účastník s rozhodnutím správního orgánu seznámil v rozsahu, potřebném pro svoji účelnou obranu proti němu. Nejvyšší správní soud v těchto případech připouští, že za této situace nabude správní rozhodnutí právní moci se všemi důsledky, přičemž nelze na újmu ostatních účastníků řízení zvrátit právní moc rozhodnutí jen proto, že některému nebylo rozhodnutí řádně formálně oznámeno, jestliže takový účastník obsah rozhodnutí znal fakticky. V této souvislosti žalobce uvedl, že státní podnik Brněnské papírny měl k dispozici informaci o identifikaci a obsahu správního rozhodnutí č.j. 08-9916/05-511.4 ze dne 5.1.2006, kterým se povoluje změna plánu otvírky, přípravy a dobývání ze dne 13.6.1994 v dobývacím prostoru Žabčice I, evidenční číslo 6 0367, neboť likvidátorka státního podniku byla o existenci a obsahu zrušeného správního rozhodnutí informována přímo žalobcem nejpozději k datu 28.7.2010. Toto tvrzení je možno prokázat zápisem z jednání, které se uskutečnilo dne 28. 7. 2010 na Ministerstvu průmyslu a obchodu v Praze, za účasti likvidátorky státního podniku, Ing. F. Č., předsedy představenstva Pískovna Hrušovany a.s., Mgr. L. V., náměstka ministra, Ing. Z. S., ředitele odboru hornictví, Mgr. T. Č., ředitele odboru státních podniků; ze zápisu je zřejmé, že na tomto jednání byla likvidátorce státního podniku předána fotokopie správního rozhodnutí z 5.1.2006 č.j. 08-9916/05-511.4, včetně výkazů Geo V-01 za rok 2009 a roční výkaz Hor. 1-01. Předmětné správní rozhodnutí bylo tedy státnímu podniku oznámeno nejpozději tímto dnem, tj. dnem 28.7.2010 a od tohoto okamžiku bylo možno podat řádný opravný prostředek ve smyslu ust. § 54 odst. 2 správního řádu z roku 1967.

Dále žalobce uvedl, že napadá rozhodnutí ze dne 12. 4. 2013, č. j. SBS/05949/2013/ČBÚ-22, jakož i rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského č.j. 08-9916/05.7 ze dne 14.1.2013, kterým se zamítá žádost organizace Pískovna Hrušovany a.s. o povolení změny hornické činnosti – změny plánu otvírky, přípravy a dobývání v dobývacím prostoru Žabčice I, ev.č. 6 0367. V první řadě žalobce namítal, že žalovaný jako odvolací správní orgán, ani obvodní báňský úřad, se nevypořádal dostatečně s námitkou ohledně tvrzeného účastenství odvolatelů a k celé věci přistoupil zcela formalisticky, nepokusil se vyřešit celou věc smírně, jeho postup nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, nepostupoval v součinnosti s žalobcem a nevypořádal se s námitkami žalobce v průběhu řízení.

Za druhé, tím, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s argumentací žalobce, došel k nesprávným závěrům. Ani žalobce, ani správní orgán – Obvodní báňský úřad v Brně nepochybovaly po dobu téměř pěti let, že plán otvírky, přípravy a dobývání pro zvláštní dobývací prostor Žabčice I, evid.č. 6 0367, tak, jak byl stanoven rozhodnutím obvodního báňského úřadu ze dne 5. 1. 2006, je stanoven po právu a je platný. S argumentací odvolatelů – České štěrkopísky a Brněnské papírny se Český báňský úřad vůbec nevypořádal a neuvedl ani konkrétní ustanovení zákona či jiného obecně závazného právního předpisu, které ukládá zpracovat plán otvírky, přípravy a dobývání pro zvláštní dobývací prostor. Žalobce tvrdil a tvrdí, že ve zvláštním dobývacím prostoru postačuje – je-li to třeba, - zpracovat podklady, aby obvodní báňský úřad mohl stanovit pořadí a způsob vydobyví ložisek.

Za třetí žalobce uvedl, že se ztotožňuje s argumentací žalovaného o tom, že rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu č. 367/1997 ze dne 31.12.1997 přešla s dobývacím prostorem Žabčice na Brněnské papírny též práva a povinnosti z povolení těžby. Současně však „přešla“ i platnost rozhodnutí o plánu otvírky, přípravy a dobývání, ale tento plán z roku 1994 platil současně i ve zvláštním dobývacím prostoru Žabčice I, neboť způsobem jeho stanovení ztratil dobývací prostor Žabčice de facto svoje „opodstatnění pro existenci“, když všechny nerosty (živce, písky, štěrkopísky a živcové štěrkopísky) je možno komplexně, úplně a hospodárně vydobýt pouze ve zvláštním dobývacím prostoru Žabčice I, neboť pouze dobýváním v něm je možno vydobýt i vyhrazený nerost živec, který je nepravidelně vtroušen do celé mocnosti písků a štěrkopísků, jak správně a logicky stanoví rozhodnutí o stanovení zvláštního dobývacího prostoru Žabčice I.

Za čtvrté, žalobce namítal, že zvláštní dobývací prostor byl stanoven v souladu se zákonem a pro jeho stanovení byly splněny zákonem stanovené podmínky, zejména souhlas držitele dobývacího prostoru Žabčice – Brněnské papírny, státní podnik-nyní v likvidaci. Hornická činnost probíhala ve zvláštním dobývacím prostoru v pokojném stavu téměř po dobu pěti let, bez jakéhokoli nesouhlasu třetích osob nebo orgánů samosprávy či orgánů státního báňského dozoru, které vykonávají nad dodržováním zákona horního a souvisejících právních předpisů vrchní dozor. Ve ZDP Žabčice probíhaly ze strany orgánů báňské správy opakované kontroly, které nikdy neshledaly, že by žalobce vykonával těžební činnost v rozporu se zákonem.

Za páté, napadené rozhodnutí postavil žalovaný na tvrzení o nedoručeném rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně ze dne 5. 1. 2006. Nezabýval se však otázkou, zda odvolatelé byli vůbec účastníky řízení ve smyslu horního zákona a zda vůbec byla dána ze zákona povinnost jim toto rozhodnutí doručit. Není pochyb o tom, že pro dobývání ve zvláštním dobývacím prostoru Žabčice I byl v platnosti plán otvírky z roku 1994, neboť žádné ustanovení zákona horního či jiný obecně závazný právní předpis neukládá těžební organizaci vypracovat „zvláštní“ plán a žádat o nové povolení hornické činnosti ve zvláštním dobývacím prostoru. Rovněž není pochyb o tom, že střety zájmů s vlastníky pozemků byly ve smyslu ust. § 33 horního zákona projednány a vyřešeny v průběhu řízení o povolení hornické činnosti, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím Obvodního báňského úřadu v Brně ze dne 5. 1. 2006. Změna plánu otvírky, která byla provedena zrušeným rozhodnutím Obvodního báňského úřadu v Brně ze dne 5. 1. 2006 neohrozila a ani nemohla ohrozit zvláštními předpisy chráněné objekty a zájmy fyzických a právnických osob před účinky využití výhradního ložiska, neboť tato změna se týkala pouze vedení geologické dokumentace těžební organizace podle vyhlášky č. 368/2004 Sb., o geologické dokumentaci. Z těchto důvodů argumentace žalovaného není na místě a nelze se dovolávat ani rozhodnutí Nejvyššího soudu z 30.5.2007 č.j. As 57/2006-50. Neexistuje pak právní důvod, aby rozhodnutí obvodního báňského úřadu ze dne 5. 1. 2006, kterým se povoluje změna plánu otvírky, přípravy a dobývání ze dne 13.6.1994 v dobývacím prostoru Žabčice I, bylo zrušeno.

Za šesté žalobce namítl, že žalovaný svým správním uvážením nahradil svou povinnost přezkoumat, zda jím zrušené správní rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho

vydání, bylo vydáno v souladu s obecně závaznými právními předpisy. Pokud by tak učinil, musel by dojít k závěru, že odvolatelé nebyli účastníky řízení ve věci rozhodnutí o rozsahu geologické dokumentace, které vyústilo ve vydání rozhodnutí č.j. 5. 1. 2006. Žalovaný dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, když hodnotil Smlouvu o komplexní úpravě smluvních vztahů, která byla uzavřena mezi žalobcem a státním podnikem, když existence této smlouvy nemůže mít jakoukoli souvislost s existencí cit. (zrušeného) správního rozhodnutí.

Za sedmé žalobce vytkl, že Český báňský úřad ukládá vypracovat těžební organizaci „zvláštní“ plánu otvírky, přípravy a dobývání pro zvláštní dobývací prostor Žabčice I, aniž uvádí konkrétní ustanovení obecně závazného právního předpisu, by takovou povinnost stanovoval. Rovněž pak nezohlednil to, že po dobu téměř pěti let orgány státní báňské správy nevytkly žalobci při svých kontrolách „tento nedostatek“, který by jakkoli zpochybňoval, že výkon hornické činnosti ve zvláštním dobývacím prostoru Žabčice I, prováděný podle zrušeného rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně by byl v rozporu s horními nebo jinými právními předpisy. Jeho úvaha o „nicotnosti“ tohoto (zrušeného) správního rozhodnutí pak není na místě, neboť správní řád z roku 1967 tento institut vůbec nezná, tj. tento závěr nemá oporu v zákoně.

Za osmé, žalobce zopakoval, že odvolatelé nebyli účastníky správního řízení o náležitostech a rozsahu geologické dokumentace dle vyhlášky č. 368/2004 Sb., jejíž aplikace byla obsahem rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně ze dne 5. 1. 2006, nebyl tedy ani zákonný důvod toto rozhodnutí jim doručovat. Pokud by soud dospěl k jinému právnímu závěru, odvolává se žalobce na svá tvrzení a důkazy, uvedené pod bodem II. žaloby – fikce doručení ze dne 28.7.2010 u státního podniku, jednak poukazuje na právní nástupnictví Českých šterkopísků spol. s r.o.

Žalobce tak uzavřel s tím, že celý postup státní báňské správy byl nezákonný, zřejmě účelový a jeho výsledkem je nezákonné správní rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 12. dubna 2013 ve spojení s rozhodnutím Obvodního báňského úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského ze dne 14.1.2013, jakož i správní rozhodnutí, které jim předcházelo, tedy rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 6. 1. 2011, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně ze dne 5. 1. 2006, č.j. 08-9916-511.4, kterým se povoluje změna plánu otvírky, přípravy a dobývání ze dne 13.6.1994 ve zvláštním dobývacím prostoru Žabčice I, evid.č. 6 0367. Žalobce proto navrhl, aby soud rozhodl o zrušení obou označených rozhodnutí Českého báňského úřadu a aby žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že setrvává na argumentaci uvedené v napadeném rozhodnutí ze dne 12. 4. 2013, č. j. SBS/05949/2013/ČBÚ-22. Následně pojednal o jednotlivých žalobních námitkách, konstatoval, že jádro žaloby se opírá o názor, že povolení k dobývání v DP Žabčice se vztahuje i na dobývání ve ZDP Žabčice I, stanoveném podle § 25 odst. 3 zákona č. 44/1988 Sb., horní zákon. Takový výklad podle názoru žalovaného není správný. Povinnost vypracovat plán otvírky, přípravy a dobývání (dále také „POPD“) a získat povolení k dobývání zavazuje každého nositele oprávnění z dobývacího prostoru bez toho, zda mu byl stanoven primárně, nebo zda jde o případ, na který dopadá ust. § 25 odst. 3 horního zákona. Žalovaný následně vyvrátil, že by DP

Žabčice a ZDP Žabčice I byly totožné, konstatoval, že se tyto liší svým prostorovým vymezením (ZDP Žabčice I je vymezen neogenním podložím) a druhem nerostu, pro jehož dobývání jsou stanoveny. K části žaloby směřující proti rozhodnutí ze dne 6. 1. 2011, č. j. SBS 36337/2010/4 žalovaný uvedl, že toto rozhodnutí již Městský soud v Praze svým usnesením odmítl (viz č. j. 3A 32/2011-52). S ohledem na uvedené žalovaný navrhl Městskému soudu v Praze, aby žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2013, č. j.: SBS/05949/2013/ČBÚ-22 zamítl a žalobu proti rozhodnutí ze dne 6. 1. 2011, č. j. SBS 36337/2010/4 odmítl.

Osoba zúčastněná se k žalobě vyjádřila dne 28. 8. 2013 s tím, že žalobou napadené rozhodnutí ze dne 12. 4. 2013, č. j.: SBS/05949/2013/ČBÚ-22 považuje za věcně správné a na důvody tohoto tvrzení pro stručnost odkázala na obsah svého vyjádření ze dne 7. 2. 2013, kterým se podrobně vyjadřovala k odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. K žalobě proti rozhodnutí ze dne 6. 1. 2011, č. j. SBS 36337/2010/4 uvedla, že tuto považuje za nepřipustnou s ohledem na skutečnost, že o žalobě proti tomuto rozhodnutí bylo již u zdejšího soudu rozhodnuto, a to usnesením ze dne 29. 3. 2011, č. j. 3 A 32/2011-52.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

Především se městský soud zabýval žalobou proti rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 6. 1. 2011, č. j. SBS 36337/2010/4/.

Z vlastní úřední činnosti je soudu známo, že proti tomuto rozhodnutí žalobce již dříve brojil žalobou, kterou Městský soud v Praze odmítl usnesením ze dne 29. 3. 2011, č. j. 3 A 32/2011-52. Důvodem pro odmítnutí byla nepřipustnost této žaloby na základě § 68 písm. e) soudního řádu správního, protože se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání vyloučeno [§ 70 písm. a) soudního řádu správního]: tímto rozhodnutím nebylo rozhodnuto o meritu věci, ale odvolací správní orgán jím pouze zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Jelikož takové rozhodnutí žádným způsobem nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje subjektivní veřejná práva nebo povinnosti ani se jinak bezprostředně neprojevuje v právní sféře žalobce, je vyloučeno ze soudního přezkumu podle ust. § 65 a násl. soudního řádu správního.

V řízení nyní vedeném soud navíc musel zohlednit skutečnost, že je dána existence překážky věci rozhodnuté. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 17. 10. 2013, č. j. 6 As 83/2012 - 34, [Výběr NSS 6361/2013], stanovil, že „*Totožnost věci ve správním soudnictví je dána totožností účastníků a napadeného správního rozhodnutí. Za totožné je však třeba považovat i věci, kde návrhy směřují proti témuž úkonu správního orgánu, který není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., jsou-li účastníci totožní. Byl-li soudem z tohoto důvodu dříve podaný návrh odmítnut dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s., zakládá takové usnesení překážku věci rozhodnuté ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. „* Byla-li tedy žaloba proti rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 6. 1. 2011, č. j. SBS

36337/2010/4/, již jednou odmítnuta z důvodu nepřípustnosti, brání tato skutečnost tomu, aby se soud zabýval stejným žalobním návrhem podaným později.

Z těchto důvodů proto Městský soud v Praze žalobu proti rozhodnutí Českého báňského úřadu ze dne 6. 1. 2011, č. j. SBS 36337/2010/4/, odmítl. Vzhledem k tomu pak bylo nadbytečné, aby se soud jakkoliv věcně zabýval těmi žalobními námitkami, které žalobce vznesl proti tomuto rozhodnutí Českého báňského úřadu, resp. proti jeho procesnímu postupu, zejména tedy polemikou žalobce s tím, že Brněnské papírny, státní podnik a České šterkopísky, spol. s r. o., byly považovány za účastníky řízení ohledně povolení otvírky, přípravy a dobývání v dobývacím prostoru Žabčice I, a že jim bylo umožněno podat odvolání proti původnímu rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně ze dne 5. 1. 2006. Tyto námitky nemohl soud projednat, a bylo by tedy nadbytečné a neúčelné, aby je jmenovitě vypořádával.

Pokud pak jde o žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2013, č. j.: SBS/05949/2013/ČBÚ-22, Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Ve správním spise je obsažena žádost o povolení změny hornické činnosti ze dne 12. 12. 2005, kterou podal předchůdce žalobce Ing. F. Č.- Pískovna Hrušovany, která se týkala ZDP Žabčice I. V žádosti se pod bodem písm. e) objevila otázka, týkající se *Údajů o dříve povolené hornické činnosti*, zde žadatel, tedy Ing. Č. uvedl, že tato byla povolena na základě rozhodnutí OBÚ v Brně, ze dne 13. 6. 1994, č. j. 08-287/94-511.4. OBÚ v Brně o této žádosti rozhodl dne 5. 1. 2006, č. j. 08-9916/05-511.4, tak, že změnu plánu otvírky, přípravy a dobývání v prostoru ZDP Žabčice I povolil a toto rozhodnutí zaslal pouze žadateli, tedy Ing. Č. Dne 13. 9. 2010 podala společnost České šterkopísky spol. s r. o. prostřednictvím OBÚ v Brně odvolání k Českému báňskému úřadu v Praze, proti výše uvedenému rozhodnutí, kterým byla povolena změna plánu otvírky, přípravy a dobývání ve ZDP Žabčice I. Následně dne 20. 9. 2010 odvolání podali také Brněnské papírny, státní podnik. Obě odvolání obsahovala rozsáhlou argumentaci, která dokazovala, že společnost České šterkopísky a státní podnik Brněnské papírny opravdu disponují oprávněním podat v předmětné věci odvolání. Český báňský úřad o odvoláních rozhodl dne 6. 1. 2011, č. j. SBS 36337/2010/4, a to tak, že odvolatelům vyhověl, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil OBÚ v Brně k novému projednání. OBÚ v Brně rozhodnutím ze dne 23. 2. 2011, č. j. 08-9916/05-511 řízení přerušil z důvodu nedostatku podkladů k posouzení žádosti žalobce. Žalobce totiž v inkriminované žádosti primárně neuvedl správné rozhodnutí, kterým by se povolovala hornická činnost ve ZDP Žabčice I. Respektive uvedl rozhodnutí, které se vztahovalo k jinému dobývacímu prostoru (DP Žabčice) a jinému subjektu. S ohledem na tyto skutečnosti vyzval OBÚ v Brně dne 23. 2. 2011 žalobce/žadatele, aby doplnil chybějící podklady, zejména, aby doložil:

- rozhodnutí o povolení otvírky, přípravy a dobývání výhradního ložiska ve ZDP Žabčice I, ev. č. 6 0367 (podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 61/1988 sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů).
- plán otvírky, přípravy a dobývání ve ZDP Žabčice I, ev. č. 6 0367 (podle přílohy č. 3 vyhlášky č. 104/1988 Sb., o hospodárném využití výhradních

ložisek, o povolování a ohlašování hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem.)

Výše uvedené měl žalobce doložit ve lhůtě do 31. 3. 2011, což však neučinil, a proto dne 12. 5. 2011 OBÚ v Brně rozhodnutím opět řízení přerušil, a to pro chybějící pravomocné rozhodnutí o stanovení ZDP Žabčice I. Spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 19. 11. 2011, který poskytuje informace o odpadnutí důvodu, pro který bylo řízení přerušeno. Následkem toho, že žalobce ve lhůtě mu určené žádané nedoložil, přerušil OBÚ v Brně řízení do 31. 12. 2012. OBÚ pro území krajů Jihomoravského a Zlínského ze dne 22. 11. 2012 vyzval žalobce již podruhé, aby doložil označené rozhodnutí:

- označení rozhodnutí, kterým měla být povolena hornická činnost- otvírka, příprava a dobývání podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, jehož součástí je i plán, otvírky a dobývání, a to do 31. 12. 2012.

Dne 30. 12. 2012 zaslal jednatel společnosti Pískovna Hrušovany Ing. Č. OBÚ pro území krajů Jihomoravského a Zlínského přípis, v němž uvedl, že požadované dokumenty vlastní jmenované OBÚ, což dokladoval při převodu dobývacích prostorů Hrušovany, Hrušovany I a Žabčice na společnost České štěrkopísky spol. s r. o.

S ohledem na výše uvedený vývoj celého řízení vydal dne 14. 1. 2013 OBÚ pro území krajů Jihomoravského a Zlínského rozhodnutí, kterým byla žádost žalobce o povolení změny hornické činnosti- změna plánu otvírky a dobývání v DP Žabčice I, ev. č. 6 0367 zamítnuta. V odůvodnění tohoto rozhodnutí OBÚ konstatoval, že žadatel neuvedl správné rozhodnutí, kterým by se povolovala hornická činnost v ZDP Žabčice I- otvírka, příprava a dobývání, jehož součástí je i plán otvírky, přípravy a dobývání, následkem čehož neměl OBÚ dostatečné podklady k posouzení žádosti o povolení změny hornické činnosti. V rozhodnutí se OBÚ vypořádal také s přípisem, který zaslal Ing. Č., a to tvrzením, že v minulosti nikdy nevydal rozhodnutí o povolení hornické činnosti ve ZDP (také v DP) Žabčice I, ev. č. 6 0367.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítl, že se v této věci jedná o dořešení žádosti podané na příslušném OBÚ dne 29. 12. 2005 o které již bylo jednou kladně rozhodnuto a je tedy nepochybné, že při tomto kladném vyřízení byly zváženy veškeré podklady, které byly k žádosti doloženy. Tyto doklady byly kompletní, a tudíž požadavek na doložení dalších podkladů není právně relevantní. Dále poukazoval na skutečnost, že se žádost ze dne 29. 12. 2005 týkala DP Žabčice I, nikoliv DP Žabčice. Napadené rozhodnutí označil za nepřezkoumatelné.

Dne 12. 4. 2013 žalovaný odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí OBÚ pro území krajů Jihomoravského a Zlínského. V tomto rozhodnutí se žalovaný vypořádal se všemi námitkami, které odvolání žalobce obsahovalo.

K napadenému rozhodnutí ze dne 12. 4. 2013, č. j.: SBS/05949/2013/ČBÚ-22 žalobce zejména rozporoval tvrzení, že hornická činnost ve ZDP Žabčice I, ev. č. 6 0367 pro těžební organizaci Pískovna Hrušovany a. s. nebyla podle odůvodnění rozhodnutí OBÚ

v Brně ze dne 14. 1. 2013, č. j. 08-9916/05-511.7 nikdy povolena, respektive byla povolena pouze v DP Žabčice, ev. č. 7 1083, který je však zcela prostorově identický se ZDP Žabčice, ev. č. 6 0367. Žalobce se ztotožnil s tvrzením žalovaného, že rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu č. 367/1997 ze dne 31. 12. 1997 přešla s DP Žabčice na Brněnské papírny též práva a povinnosti z povolené těžby. Současně však podle názoru žalobce „přešla“ také platnost plánu otvírky, přípravy a dobývání (ustanovení § 18a zákona č. 61/1988 Sb.) ze dne 13. 6. 1994, který současně platil pro ZDP Žabčice I. Podle žalobce ztratil DP Žabčice stanovením ZDP Žabčice I („na milimetr“) de facto svoje „opodstatnění pro existenci“, když všechny nerosty (živce, písky, štěrkopísky a živcové štěrkopísky) lze komplexně, úplně a hospodárně vydobýt pouze v ZDP Žabčice I, neboť pouze dobýváním v něm je možné vydobýt i vyhrazený nerost živec, který je nepravidelně vtoušen do celé mocnosti písku a štěrkopísků, jak bylo konstatováno v rozhodnutí o stanovení ZDP Žabčice I.

Žalobce uvedl, že jak žalovaný tak správní orgán I. stupně si nesprávně vyložily ustanovení zákona č. 44/1988 Sb., respektive napadená rozhodnutí opíraly o jeho chybný výklad. Tvrzení zde uvedená dovozuje žalobce z toho, že ani zákon č. 44/1988 Sb. ani jiný obecně závazný právní předpis výslovně neukládá povinnost vypracovat zvláštní POPD pro ZDP, a to podle žalobce zejména nikoliv v případě, že DP a ZDP jsou naprosto „na milimetr“ identické a již existuje pravomocné rozhodnutí, kterým byl stanoven plán přípravy, otvírky a dobývání pro těžební organizaci, která je držitelem DP Žabčice.

Těmto námitkám Městský soud nepřisvědčil.

Podle § 5 odst. 2 věty první zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, hornickou činnost a činnost prováděnou hornickým způsobem může vykonávat pouze organizace, které bylo orgánem státní báňské správy pro tyto činnosti vydáno oprávnění. Hornickou činnost a činnost prováděnou hornickým způsobem může organizace provádět jen na základě povolení vydaného podle tohoto zákona, horního zákona nebo podle zvláštních právních předpisů, nebo na základě ohlášení, pokud to tyto předpisy připouštějí.

Podle § 24 odst. 1 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, oprávnění organizace k dobývání výhradního ložiska vzniká stanovením dobývacího prostoru. Zahájit dobývání výhradního ložiska ve stanoveném dobývacím prostoru může však organizace až po vydání povolení obvodním báňským úřadem. Předloží-li organizace současně se žádostí o stanovení dobývacího prostoru plán otvírky, přípravy a dobývání výhradního ložiska, včetně dokladu o vypořádání střetu zájmů, a jsou-li splněny ostatní zákonem stanovené podmínky, spojí obvodní báňský úřad správní řízení o stanovení dobývacího prostoru se správním řízením o povolení hornické činnosti podle zvláštního právního předpisu. Na toto ustanovení navazuje ustanovení § 10 odst. 1 zákona o hornické činnosti, podle něhož otvírku, přípravu a dobývání výhradních ložisek povoluje obvodní báňský úřad. Se žádostí o povolení předkládá organizace plán otvírky, přípravy a dobývání a předepsanou dokumentaci. Bez povolení obvodního báňského úřadu nesmí být otvírka, příprava a dobývání zahájeny.

Klíčovým pojmem z hlediska oprávnění k dobývání výhradního prostoru je pojem „dobývací prostor“, neboť jeho stanovením se stává organizace oprávněnou k dobývání vyhrazeného nerostu (skupiny vyhrazených nerostů) ve výhradním ložisku. Rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru pak má jednak aspekt územní (vztahuje se k vymezenému území) a věcný (vztahuje se k vyhrazenému nerostu nebo ke skupině vyhrazených nerostů), jednak aspekt osobní (vztahuje se ke konkrétní organizaci). K takto stanovenému dobývacímu prostoru pak organizace, již stanovený dobývací prostor svědčí, předkládá plán otvírky, přípravy a dobývání.

Pokud jde o samotný pojem dobývacího prostoru, ustanovení § 25 odst. 1 horního zákona stanoví, že dobývací prostor se stanoví na základě výsledků průzkumu ložiska podle rozsahu, uložení, tvaru a mocnosti výhradního ložiska se zřetelem na jeho zásoby a uložitelné poměry tak, aby ložisko mohlo být hospodárně vydobyto. Při stanovení dobývacího prostoru se vychází ze stanoveného chráněného ložiskového území a musí se přihlídnout i k dobývání sousedních ložisek a k vlivu dobývání. Zároveň ustanovení § 25 odst. 3 téhož zákona stanoví, že dobývací prostor se stanoví pro dobývání výhradního ložiska určitého nerostu nebo skupiny nerostů. Současně se stanoví, které nerosty výhradního ložiska budou dočasně ukládány. **Je-li oddělené dobývání jiného nerostu nebo skupiny nerostů jinou organizací racionálnější, stanoví se pro jejich dobývání zvláštní dobývací prostor** (zvýrazněno městským soudem).

Z tohoto vymezení je zřejmé, že zvláštní dobývací prostor tvoří pouze speciální podtyp dobývacího prostoru, který umožňuje, aby na stejném výhradním ložisku, k němuž je pro určitou skupinu vyhrazených nerostů stanoven dobývací prostor určité hornické organizaci, prováděla z důvodu racionality oddělenou těžbu též jiná hornická organizace. Speciální povaha zvláštního dobývacího prostoru tedy spočívá v tom, že umožňuje souběh oprávnění k dobývání výhradního ložiska dvěma subjekty. Lze tak uzavřít, že obecně platí, že i organizace, již byl v rámci dobývacího prostoru stanoven zvláštní dobývací prostor, je oprávněna zahájit otvírku, přípravu a dobývání vyhrazeného nerostu teprve na základě povolení báňského úřadu na základě organizací zpracovaného plánu otvírky, přípravy a dobývání. Podstata tohoto obecného závěru však tkví v tom, že zvláštní dobývací prostor je zpravidla (avšak ne nutně) stanoven pro jiný územní rozsah než dobývací prostor hlavní, ale především je vždy stanoven pro jiný vyhrazený nerost, než jsou nerosty dobývané v rámci stanoveného obecného dobývacího prostoru, nadto pak má jít s ohledem na dikci ustanovení § 25 odst. 3 horního zákona o vyhrazený nerost, který lze dobývat od ostatních nerostů odděleně. Právě možnost odděleného dobývání určitého vyhrazeného nerostu od skupiny ostatních nerostů v daném ložiskovém území je podmínkou pro možnost stanovení zvláštního dobývacího prostoru. Z povahy tohoto odděleného dobývání pak vyplývá, že bude vyžadovat posouzení odlišných parametrů rozhodných pro tvorbu plánu otvírky, přípravy a dobývání ve smyslu přílohy č. 3 vyhlášky č. 104/1988 Sb., v níž se stanoví bližší podrobnosti obsahu tohoto plánu. Za těchto okolností je závěr o tom, že i pro zvláštní dobývací prostor je zásadně třeba povolení podle § 10 odst. 1 zákona o hornické činnosti vyžadovat, racionální a souladný se zákonem.

V případě žalobce je tedy nutno souhlasit se skutkovým závěrem žalovaného, že žalobce žádným povolením otvírky, přípravy a dobývání podle § 10 odst. 1 zákona o

hornické činnosti, které by bylo vydáno na základě originálně zpracovaného plánu otvírky, přípravy a dobývání pro zvláštní dobývací prostor Žabčice I, přímo jemu, nebo jeho právnímu předchůdci ve vztahu k zvláštnímu dobývacímu prostoru Žabčice I, nedisponoval.

Z ust. § 25 odst. 3 a § 27 odst. 2 zákona č. 44/1988 Sb., které jediné v horním zákoně zvláštní dobývací prostor zmiňují, vyplývá, že zákonodárce nevylučuje ani souběžné, ani postupné dobývání v dobývacím prostoru i ve zvláštním dobývacím prostoru, a to dvěma různými subjekty. Kromě těchto věcných důvodů brání výkladu žalobce i procesně právní překážka. Povolení hornické činnosti, nezbytné podle § 5 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb., je individuální právní akt vydaný postupem, který upravuje zákon o hornické činnosti a prováděcí vyhláška č. 104/1988 Sb. Jde o nepřenosné rozhodnutí adresované konkrétní organizaci (§ 5a zákona č. 44/1988 Sb. a § 3a zákona č. 61/1988 Sb.) na základě jí předloženého plánu otvírky, přípravy a dobývání. Městský soud tedy považuje s ohledem na uvedená ustanovení zákona za prokázané, že žalobce nedisponoval předmětným povolením hornické činnosti podle ustanovení § 24 odst. 1 zákona č. 44/1988 Sb., z čehož vyplývá, že žalobce neměl právo v ZDP Žabčice I těžít. Soud má za prokázané, že žalobce žádal (resp. právní předchůdce žalobce Ing. Č.) o změnu povolení hornické činnosti ze dne 13. 6. 1994, které bylo za a) vydáno ve prospěch zcela jiného subjektu – Brněnských papíren a za b) pro úplně jiný dobývací prostor – DP Žabčice. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce žádal změnu rozhodnutí, které v jeho prospěch nikdy ani nevzniklo. Žalobce se naprosto mylně domníval, že rozhodnutí o povolení hornické činnosti svědčící ve prospěch DP Žabčice ze dne 13. 6. 1994 je současně také povolením pro ZDP Žabčice I, když tuto premisu nepochybně vyvrací již zmíněné ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb, v němž je uvedeno, že *činnost prováděnou hornickým způsobem může vykonávat pouze organizace, které bylo orgánem státní báňské správy pro tyto činnosti vydáno oprávnění. Hornickou činnost a činnost prováděnou hornickým způsobem může organizace provádět jen na základě povolení vydaného podle tohoto zákona.*

Žalobce následně namítal, že OBÚ pro území krajů Jihomoravského a Zlínského při svých výzvách k odstranění nedostatků žádosti o povolení změny hornické činnosti v ZDP Žabčice I neuvedl, o jaké konkrétní zákonné ustanovení opřel svůj požadavek, tedy jím uloženou povinnost předložit povolení k hornické činnosti pro zvláštní dobývací prostor, když zákon č. 44/1988 Sb. ani jeho prováděcí předpisy takovýto požadavek nestanoví.

Tuto námitku považuje soud za lichou, zejména s ohledem na výše uvedenou argumentaci a také ve spojení s ustanovením § 28 odst. 1 písm. c) zákona č. 44/1988 Sb., které proklamuje, že *řízení o stanovení, změnách a zrušení dobývacího prostoru se zahajuje na návrh organizace nebo z podnětu obvodního báňského úřadu. Návrh se doloží mimo jiné, jak jest uvedeno v bodě c) dokladem, že organizace může provádět hornickou činnost.*

Žalobce dále poukazoval na skutečnost, že po dobu téměř pěti let orgány státní báňské správy při svých kontrolách žalobci nevytkly, že výkon hornické činnosti ve ZDP Žabčice I, prováděný na základě zrušeného rozhodnutí OBÚ v Brně by byl v rozporu s horními nebo jinými právními předpisy.

Ani této námitce Městský soud v Praze nepřisvědčil.

Městský soud má za to, že se žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 6. 1. 2011, č. j. SBS 36337/2010/4, na straně č. 5 s touto námitkou adekvátně vypořádal. Soud se naprosto ztotožnil s názorem žalovaného, který konstatoval, že až do výpovědi *Smlouvy o poskytování prací a výkonů* ze dne 14. 1. 1998 nejpozději do dne 11. 4. 2010 existoval právní titul (uvedená smlouva), na základě něhož byl právní předchůdce žalobce a žalobce oprávněn realizovat hornickou činnost v DP Žabčice, a tedy i v prostorově totožném ZDP Žabčice I. S ohledem na známou skutečnost, že Brněnské papírny samy těžbu neprováděly, nýbrž že právo těžby smluvně přenesly právě na svého zmocněnce, kterým byl pan Ing. F. Č. (tj. právní předchůdce žalobce), a že tak činil od počátku zmocnění (dne 14. 1. 1998), aniž kdy zmocnění projevem vůle před orgánem státní báňské správy zmocnitel odvolal, neměl OBÚ žádný důvod k pochybnostem, naopak jak z uvedených skutečností vyplývá, musel předpokládat, že pan Ing. F. Č. jedná v naprosté shodě se svým zmocnitelem, Brněnskými papírnami. Z výše uvedeného je patrné, že počínaje dnem 12. 4. 2010 již právnímu předchůdci žalobce (Ing. Č.) žádný právní titul k výkonu hornické činnosti v DP Žabčice (tedy ani ZDP Žabčice I) nesvědčil. V předmětné věci OBÚ pro území krajů Jihomoravského a Zlínského v minulosti nikdy nevydal rozhodnutí o povolení činnosti-otvírky, přípravy a dobývání ve ZDP Žabčice I, podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 61/1988 Sb. Ve dnech 11. - 12. 8. 2010 byla na pracovišti organizace Pískovna Hrušovany provedena kontrola, kterou bylo zjištěno, že jmenovaná provádí hornickou činnost bez povolení podle ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 61/1988 Sb.

Žalobce dále tvrdil, že napadené rozhodnutí je nezákonné, protože žalovaný coby odvolací orgán ani OBÚ v Brně se dostatečně nevypořádali s námitkou ohledně tvrzeného účastenství odvolatelů (Brněnské papírny a České šterkopísky s. r.o.) a k celé věci pristoupil žalovaný podle stanoviska žalobce zcela formalisticky.

Tuto námitku považuje soud za lichou. Napadené rozhodnutí ze dne 12. 4. 2013, č. j. SBS/05949/2013/ČBÚ-22 se k tvrzenému účastenství odvolatelů vyjadřuje odpovídajícím způsobem, zejména v situaci, kdy tato otázka byla již řešena a definitivně vyřešena rozhodnutím ze dne 6. 1. 2011, č. j. SBS 36337/2010/4, které veškerá předchozí rozhodnutí zrušilo, a to právě na základě posouzení předmětné otázky tvrzeného účastenství. Pro úplnost soud připomíná, že tvrzené účastenství odvolatelů není důvod blíže hodnotit, protože tyto námitky směřují proti rozhodnutí ze dne 6. 1. 2011, č. j. SBS 36337/2010/4, o kterém bylo Městským soudem v Praze již jednou rozhodnuto.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán ani správní orgán prvního stupně při svém rozhodování neporušili zákonem stanovené povinnosti, žalovaný se s námitkami žalobce dostatečně vypořádal. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního ji zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání za podmínek ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu náklady nevznikly.

O nákladech řízení zúčastněné osoby soud nerozhodoval, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má oprávněná osoba právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Žádnou takovou povinnost však soud osobě zúčastněné neuložil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. srpna 2017

v.r.

JUDr. Slavomír Novák,

předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

J. V.